

[Stærmose.]

ministers Redegørelse for Statens finansielle Situation, og med Hensyn til at klarlægge Situationen med Henblik paa de Foranstaltninger, der skal træffes for at afgøre alle de Problemer, der i den allernærmeste Fremtid vil melde sig, finder vi Talen ganske udmærket. Der er ikke megen Anledning for mig til at komme ind paa Enkeltheder, men jeg vil gerne have Lov at sige, at vi fra vor Side finder, at Finansministerens Tale med Hensyn til Langtidssynspunkterne kunde have indeholdt nogle flere Udtalelser. Vi vilde meget gerne have set, at den højtærede Finansminister allerede nu havde fjernet noget af den Usikkerhed, som for mange af os gør sig gældende med Hensyn til Bedømmelsen af den Fremtid, som det dog er nødvendigt at overse, naar indgribende Foranstaltninger skal træffes. Der kan selvfølgelig findes mange Undskyldninger for, at den højtærede Finansminister ikke i højere Grad hjalp os til at faa denne Usikkerhed fjernet, idet der jo er mange uklare Forhold, som maa gøre en Bedømmelse meget vanskelig, men naar man tænker paa den højtærede Finansministers tidligere Virksomhed, havde vi dog med Rimelighed kunnet vente et noget større Fremsyn.

Det var med megen Tilfredshed, vi bemærkede den tydelige Maade, hvorpaa Finansministeren understregede Nødvendigheden af, at den økonomiske Politik var en Helhed. Vi tror ogsaa, det bliver nødvendigt at gøre et Stykke meget effektivt Oplysningsarbejde ude i Befolkningen, blandt Vælgerne, for at dette Synspunkt kan brede sig, ligesom dette Synspunkt naturligvis fra alle Sider maa tillægges den allerstørste Betydning, naar de politiske Afgørelser træffes. I mit første Indlæg havde jeg Lejlighed til at udtale Ønske om, at den højtærede Finansministers Helhedsforstaaelse maatte brede sig meget stærkt inden for Finansministerens Parti, og jeg vil gerne, idet jeg igen understreger Nødvendigheden af, at denne Helhedsopfattelse breder sig inden for Venstre, ønske Finansministeren Lykke til at føre det udmærkede Oplysningsarbejde, som han har drevet, videre. Det er jo stadig saadan, at vi i liberale Kredse inden for Venstre finder den traditionelle fjendtlige Indstilling over for Staten. Altsaa, man opererer med et antikveret

Statsbegreb, og Forstaaelsen af, at den økonomiske Politik maa være en Helhed, vil jo saa ogsaa bane Vej for den nødvendige nye Opfattelse af Forholdet mellem Staten og Erhvervslivet. Den liberale traditionelle fjendtlige Indstilling over for Statsbegrebet maa fjernes, og en ny Opfattelse af Staten som vort Fællesskab og af Forholdet mellem Fællesskabet og den enkelte Borger maa komme i Stedet. Det vil være overordentlig betydningsfuldt, hvis vi navnlig inden for den danske Landbefolkning kan se en Udvikling i politisk Forstaaelse i den Retning.

Med Hensyn til de enkelte Problemer, f. Eks. Valutakursen, vil jeg her ikke tage Tid til Udredninger, men blot henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte om disse Spørgsmaal i mit første Indlæg.

Jeg vil gerne her benytte Lejligheden til i Anledning baade af de Svar, som vi har modtaget fra forskellige Ministre, og de Spørgsmaal, der endnu ikke er blevet besvaret, at komme ind paa en Række betydningsfulde enkelte Spørgsmaal.

Den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart gav Tinget en Redegørelse for Forholdet mellem den danske Stat og vore søfarende, som har sejlet i allieret Fart uden for dansk Kontrol, og som har øvet deres betydningsfulde Indsats for den allierede Sag og for vort Lands Frihed og gode Omdømme. Jeg var ikke tilfreds med den Form, den højtærede Ministers Redegørelse havde, og der er adskillig Uklarhed med Hensyn til Oplysningerne, som jeg gerne vilde se fjernet. Det drejer sig her om det betydningsfulde Spørgsmaal om disse søfarendes Adgang til Afregning med den danske Statskasse, saaledes at de kan faa nogen Udligning for Forskellen paa den Indtægt, de vilde have haft, hvis de havde sejlet under hjemlige danske Forhold, og den meget lave Hyre, de har kunnet tjene som Søfolk i allieret Fart, hvor deres Stilling i Virkeligheden har været at sammenligne med militære Personers, med Medlemmer af Armeerne. Man kunde selvfølgelig sige, at det var rimeligt, at de udøvede deres Tjeneste som Medlemmer af den store Armé, der har kæmpet for Friheden, men det er jo samtidig aabenbart, at der viser sig en Ulighed mellem de søfarendes Kaar og de Kaar, danske Borgere i Almindelighed har haft. Hvis man heller ikke vil lægge tilstrækkelig